

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1038

гр. Стара Загора, 19.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно частно гражданско дело № 20225500500556 по описа за 2022 година

Производството е образувано по частната жалба на „М.к.“ ЕООД - гр.С., чрез адв. Д. П. против разпореждане № 4176 от 07.07.2022г., постановено по ч.гр.д.№ 2351/2022 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което се отхвърля заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК и изпълнителен лист по чл.418 ГПК, въз основа на представена запис на заповед, издадена на 18.05.2021г. срещу длъжника Н. И. М.-В..

Частният жалбоподател е останал недоволен от обжалваното разпореждане, поради което го обжалва в срока. Намира го за неправилно. Излага подробни съображения. Моли да се отмени обжалваното разпореждане и да се издаде заповед за изпълнение и изпълнителен лист за дължимите суми.

Съдът, след като обсъди направените в жалбата оплаквания и провери допустимостта ѝ намери за установено следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт, внесена е дължимата държавна такса за въззивното производство.

С обжалваното разпореждане, районният съд е отхвърлил заявлението на „М.к.“ ЕООД - гр.С. за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК и изпълнителен лист по чл.418 ГПК срещу Н. И. М.-В., въз основа на представена запис на заповед, издадена на 18.05.2021г. като неоснователна.

Частно гражданско дело № 2351/2022 г. по описа на Районен съд – Ст. Загора е образувано по заявление на „М.к.“ ЕООД - гр.С. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по чл. 418 ГПК за

301.70 лева, произтичащо от запис на заповед, заедно със законната лихва и разноските по делото.

За да постанови това разпореждане, съдът е изложил съображения, че съгласно чл. 34, ал.1 ЗПК издадената от длъжника запис на заповед, гарантираща вземанията на заявителя по договор за потребителски заем е нищожна. Счел е, че не са налице законовите предпоставки за уважаване на молбата за издаване на изпълнителен лист. Според императивната норма на чл. 34, ал. 1 ЗПК, кредиторът не може да задължава потребителя да гарантира потребителския кредит чрез издаване на запис на заповед или менителница. Поради това, като противоречаща на тази императивна норма на чл. 34, ал. 1 ЗПК, издадената от длъжника запис на заповед, гарантираща/обезпечаваща вземанията на заявителя по договора им за заем, представляващ такъв за потребителски кредит, е нищожна - чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД. Съдът е приел, че 33 не представлява годин документ по чл. 417, т. 10 ГПК, въз основа на който да може да се издаде изпълнителен лист. Поради което записа на заповед не само не удостоверява „подлежащо на изпълнение вземане”, но въобще не удостоверява в полза на заявителя да е възниквало такова вземане срещу издалият го длъжник. Поради това, въз основа на тази нищожна запис на заповед, не може да се издаде и искания от заявителя изпълнителен лист (чл. 418, ал. 2, изр. 1 ГПК). Ето защо съдът е намерил молбата за издаването му за неоснователна, поради което я е отхвърлил, ведно с акцесорните претенции в нея за присъждане на законни лихви и разноски.

Въззивната инстанция не споделя съображенията на районния съд. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗПК, кредиторът не може да задължава потребителя да гарантира потребителския кредит чрез издаване на запис на заповед или менителница. В случая към заявлението по чл. 417, т.10 ГПК, заявителят е представил освен запис на заповед, договор за заем от 18.05.2021г. и договор за допълнителни услуги от същата дата, сключени между заявителя и длъжника. От съдържанието на договорите и приложенията не се установява, че длъжникът е бил задължен да гарантира потребителския кредит чрез издаване на процесната запис на заповед. Дали кредиторът е задължил длъжникът да гарантира кредита с подписване на запис на заповед, може да бъде установено единствено в исково производство, с всички допустими от ГПК доказателствени средства. Още повече, че в договора за допълнителни услуги от 18.05.2022г., в чл. 7 е посочено, че заемателят е предложил, а заемотателят се е съгласил да обезпечи изпълнението на задължението си чрез издаване на запис на заповед в полза на заемотателя.

Предвид изложените съображения, въззивната инстанция намира, че частната жалба е основателна. Обжалваното разпореждане следва да бъде отменено, а делото следва да се върне на РС за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417, т.10 ГПК и за издаване на изп. лист по чл. 418ГПК.

Тъй като производството се развива като едностранно пред съда,

разноски не се присъждат.
Ето защо въззивният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане № 4176 от 07.07.2022г., постановено по ч.гр.д. № 2351/2022 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за изпълнение по чл.417, т.10 ГПК и изпълнителен лист по чл.418 ГПК по заявлението на „М.к.“ ЕООД - гр.С. срещу длъжника Н. И. М.-В. за сумата за сумата 301.70 лв., ведно със законната лихва върху същата от датата на подаване на заявлението в съда до изплащането и, както и разноските по делото, въз основа на представена запис на заповед, издадена на 18.05.2021г. в гр.Раднево.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____